Dodatek do „Głosu Wąbrzeskiego" Wąbrzeźno, 20 grudnia 1934 r.

ROLNIK

ok II | DODATEK POŚWIĘCONY SPRAWOM ROLNICZYM. ORGAN T.R.P. | NR 27

KOMUNIKATY T.R.P.

Komunikat Nr. 116

Redakcja „Kłosów zwróciła się do Sekretarjatu Pow. w sprawie zachęcenia Rolników do napisania artykułów fachowych rolniczych, gospodarczych, społeczno-rolniczych, i innych z terenu, celem umieszczenia ich w „Kłosach". Artykuły o ile będą wydrukowane są honorowane.

Zwracamy więc przeto uwagę pp. Rolników, aby w miarę możności zechcieli zasilać redakcję „Kłosów" w artykuły. Z terenu bardzo często podać można dużo ciekawych i pożytecznych wiadomości, zechcą tylko p. p. Rolnicy tą sprawą cośkolwiek bliżej się zainteresować.

Zyska bowiem nietylko redakcja „Kłosów" ale cały zawód rolniczy.

Komunikat Nr. 117.

Zawiadam. Członków naszych, że redakcja „Kłosy" — daje specjalne premje tym członkom, którzy zaabonują na cały rok „Kłosy". Dla posiadaczy prywatnych posiadłości prenumerata roczna wynosi 10.— zł., dla osadników 6.— zł. Tyt. premji pp. Czytelnicy otrzymają już teraz kalendarz gospodarski na rok 1935 o objętości 300 stron.

Prenumeratę na „Kłosy", przyjmują instruktorzy TPR. w Wąbrzeźnie. Zarazem prosimy o zamówienie kalendarza rolniczego na rok 1935.

Kalendarz z przesyłką kosztuje 1,50 zł.

Zachęcamy rolników, ażeby zwłaszcza teraz w czasie długich zimow. wieczorów zaopatrzyli się w dobrą lekturę.

Komunikat Nr. 118

Z okazji świąt Bożego Narodzenia Zarząd Tow. Roln. Pow. składa wszystkim członkom Kółek Rolniczych — serdeczne życzenia wszelkiej pomyślności, w szczególności zaś dziękuje Zarządom Kółek Rolniczych za ich ofiarną pracę na niwie społeczno rolniczej. Możemy być zadowoleni, iż w miarę możności spełniamy nasze zadanie należycie.

Komunikat Nr. 119

W dniach 1 i 2 listopada br. odbył się w Krakowie Zjazd, zwołany przez Instytut Bałtycki w Toruniu, poświęcony sprawom rolniczym, a w szczególności osadniczym na Pomorzu.

Zjazd miał cechy wybitnie naukowo-gospodarcze. W Zjeździe wzięli udział przedstawiciele Min. Rolnictwa, Izb i organizacyj rolniczych oraz wszystkich uniwersytetów polskich. Pom. Tow. Roln. było reprezentowane na tym zjeździe przez pp. prezesów Czarlińskiego, Serożyńskiego i p. Dr. Zakrzewskiego.

Komunikat Nr. 120

W dniach 21 listopada br. odbyła się w Warszawie w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych konferencja w sprawach oddłużeniowych, oraz organizacji zbytu produktów — rolnych. Na konferencję tę zaprosił p. Minister Poniatowski z ramienia Pom. Tow. Roln. pp. prezesów Czarlińskiego, Serożyńskiego i Rząsę.

Na konferencji przedstaw. TPR. podnieśli cały szereg spraw w zakresie akcji oddłużeniowej, dotychczas odpowiednio uregulowanych, a przedewszystkiem sprawę osadnictwa anulacyjnego i likwidacyjnego, sprawę czynszów wieczystych rygorystycznie ściąganych przez Dyrekcję Lasów Państwowych za ostatnie 10 lat, sprawy Landschaftu, szacunku gospodarstw, kosztów związanych z konwersją oraz wiele innych spraw aktualnych na Pomorzu z tego zakresu.

P. Minister sprawy te przedyskutował, prosząc, aby P. T. R. złożyło memorjał w tych sprawach na piśmie z wyszczególnieniem dążeń w tym zakresie rolnictwa pomorskiego.

Komunikat Nr. 121

Wojew. Biuro do spraw Finansowo-Rolnycn podaje do wiadomości, że przewidziane w artykule 12 dekretu z dnia 24 października 1934 r., (Dz. U. Nr. 94 poz. 841) Rozporządzenia Rady Ministrów dotyczyć będzie między innemi sprawy zadłużenia rolników wobec Skarbu Państwa w osobie Dyrekcji Lasów Państwowych. Do czasu wyjścia w życie tego rozporządzenia, Dyr. Naczelna Lasów P., zarządziła okólnikiem z dnia 7 grudnia 1934 r. niezwłoczne wstrzymanie kroków egzekucyjnych, prowadzonych z tut. należności za sprzedane nieruchomości państwowe, a także wszelkich innych zobowiązań w stosunku do Administracji Lasów Państwowych, powstałych przed dniem 1 lipca 1932 r., w wypadku zaś gdy chodzi o sprzedaż drewna, również i wtedy choćby część długów pochodziła z okresu z przed 1 lipca 1932 r.

Z powyższego wynika, że także i zaległości z przed dnia 1 lipca 1932 r. powstałe z tyt. tak zw. „Kanonów" — obciążających niektóre gospodarstwa rolne, nie mogą być obecnie egzekwowane.

Również zostają wstrzymane egzekucje prowadzone tyt. zaległego

czynszu należnego za dzierżawę gruntów państwowych, o ile zaległości lub nawet choćby jej część pochodzi z przed dnia 1 lipca 1932 r. i dłużnik dzierżawi nadal nieruchomość, wzgl. jest posiadaczem jakiegokolwiek gospodarstwa rolnego.

Podając powyższe do wiadomości, Powiatowe Biuro do Spraw Finansowo Rolnych prosi, aby o ewentualnych wypadkach niestosowania się organów egzekucyjnych do postanowień wyżej wymienionego okólnika, powyższe zostanie natychmiast powiadomnione, z podaniem konkretnych okoliczności sprawy.

Zarząd TPR.

(—) Klimek W. — prezes
(—) Ewertowski, sekretarz

JAK NALEŻY KARMIĆ MŁODE CIELĘTA

Ażeby z cieląt wyrosły dobre krowy, trzeba je, gdy są młode, odpowiednio karmić. Najważniejszą rolę w wychowie młodych cieląt odgrywa mleko. Najmniej w ciągu trzech, a lepiej w ciągu czterech miesięcy należy dawać mleko młodym cielętom. Daje się cielęciu mleka tyle, ile wynosi siódma część jego wagi. Potem, ponieważ wychód byłby zbyt drogi, zastępuje się stopniowo mleko pełne, mlekiem odtłuszczonem. Gdy cielę ma 70 kilogramów wagi, ilość mleka, przypadająca dla niego wynosi 10 litrów dziennie. Przez pewien czas daje się tę ilość, lecz już miesięcznemu cielęciu można częściowo dawać mleko chude. Z początkiem trzeciego miesiąca zaczyna się stopniowo ujmować porcję mleka.

Przy karmieniu chudem mlekiem, trzeba pamiętać o dodawaniu siemienia lnianego (łyżkę na litr mleka), gdyż pewna ilość tłuszczu jest cielęciu do dobrego rozwoju koniecznie potrzebna.

W trzecim tygodniu zaczyna się przyzwyczajać cielęta do jedzenia owsa gniecionego i siana. W miarę, jak cielę przyzwyczaja się do jedzenia, powiększa się porcje owsa i siana, których daje się tyle, ile może ono zjeść w ciągu dnia. Trzymiesięczne cielę powinno zjadać około 1 kilograma siana i pół kilograma owsa dziennie. Ponieważ w tym czasie następuje zmniejszenie dawki mleka, a ciele rośnie i potrzebuje ono coraz więcej jedzenia, przeto trzeba dawać trzymiesięcznym cielętom mieszankę złożoną w równych ilościach z owsa gniecionego, otrąb pszennych, śrutu jęczmiennego, bobkowego i makuchu lnianego. Oczywiście jeśli ktoś nie może dawać wszystkich wymienionych tu składników, będzie dawał to, co ma, ale nigdy nie może w mieszance dla cieląt braknąć owsa i makuchu lnianego. Tej mieszanki daje się od pół kilograma, umniejszając jednocześnie dawkę owsa gniecionego, którą do tej chwili cielę otrzymywało. W czwartym miesiącu można już dawać 1 kilogram tej mieszanki. Z chwilą zaś gdy przestanie się dawać mleko, podnosi się dawkę do półtora kilograma dziennie i tę ilość pozostawia się niesza się też dawka siana, co miesiąc pół kilograma. Cielę roczne powinno zjadać 5 — 6 kilogramów siana dziennie.

Jedną z najważniejszych pasz potrzebnych koniecznie dla cieląt, są buraki. Młodym cielętom nigdy nie należy dawać ziemniaków, gdyż nie będą dobrze rosły, natomiast zaczną osadzać tłuszcz, co u sztuk przeznaczonych do hodowli, jest w wysokim stopniu niepożądane. Już trzymiesięcznym cielętom daje się buraki, szarpane lub drobno przerąbywane. Zawsze muszą być one płókane, by nie były oblepione błotem, które jest szkodliwem obciążeniem żołądka. Buraków daje się początkowo 1 kilogram dziennie i co trzy tygodnie dodaje się po 1 kilogramie. Młodzież roczna powinna zjadać 10 — 12 kilogramów dziennie buraków. Starszym cielętom można częściowo zamiast buraków dawać kiszonkę w tej samej ilości, nigdy jednak nie powinno się dawać samej tylko kiszonki.

Gdy cielęta przestają otrzymywać mleko pełne, trzeba im dodawać do paszy codziennie łyżkę kredy szlamowanej i ½ łyżki soli kuchennej. Pewna ilość soli mineraln. jest koniecznie potrzebna do dobrego rozwoju kości wtedy zapominać o dodatku kredy szlamowanej. Lepiej jest nawet dawać wtedy fosforany pastewne zamiast kredy.

Kącik gospodyń.

Co należy rozumieć pod oszczędnością w gospodarstwie domowem

Hasłem każdej gospodyni powinno być „gotować tanio, smacznie i higjenicznie". Gospodyni, która zrozumie to hasło i do niego się dostosuje, powiedzieć sobie może, że odkryła kamień mądrości, który w jej dom wniesie dostatek, zdrowie i zadowolenie. Źle zrozumiałby intencję tego hasła ten, kto sądziłby, że przez kupno tanich materjałów, gotuje się tanio.

Dobry towar musi być dobrze zapłacony, kupić lepiej połowę wiktuałów dobrej jakości, aniżeli dwa razy więcej lichych. Każdy produkt należy kupować w czasie właściwym, gdy darzy nim pora roku np. szparagi, kupuje się na wiosnę, a kapustę w jesieni, a nie naodwrót, gdyż wtedy te materjały są smaczne i w przystępnej cenie.

Kupować należy o ile możności z pierwszego źródła. Przekupnie i handlarze muszą zarobić, ich zyski opłacamy z naszej kieszeni. Każda gospodyni zapozna się z materjałami spożywczemi najłatwiej wtedy, gdy kupuje je osobiście na targu. Gospodyni, gdy kupuje sama, kupuje tylko takie wiktuały, które jej odpowiadają i korzysta z większego dowozu, obfitszego doboru i przystępniejszych cen. Zrobić może wtenczas zapas produktów, których cena w zimie podnosi się w dwójnasób. Kupowanie zapasów w większych ilościach, jest zawsze korzystne, zyskuje się pewną zniżkę w cenie, i nie traci się drogiego czasu na codzienne drobiazgowe kupno. —

Oszczędna gospodyni nie kupi nigdy rzeczy niepotrzebnej w domu. Najtaniej kupiony towar jest przepłacony, gdy jest zbędny. Dobra gospodyni choć oszczędna, nie skąpi domownikom pokarmu, dba aby jadło było pożywne, dobre, dostatnie i w czas podane.

Nie wymyślność potraw, ale dobór materjałów, częsta zmiana i dobre wykonanie są cechą dobrej kuchni. Im prostsze potrawy, tem są zdrowsze, gdy przyrządzone są smacznie, a podane apetycznie! Wykwintne dania, gdy są źle przyrządzone psują nietylko apetyt, ale i zdrowie.

Potrawy powinny być higjenicznie wykonane. Ważne to jest nietylko dla chorych, ale i dla zdrowych, którzy właśnie przez nie zachowanie higjeny, nabawić się mogą choroby. Zachowanie czystości przy sporządzaniu pokarmów jest kwestją pierwszorzędnego znaczenia. Również ważnym jest sposób gotowania pokarmów, które powinny być smaczne i strawne.

Każdy rolnik powinien należeć do kółka rolniczego T.RP.

Dalsze rozporządzenie wykonawcze do dekretów o oddłużeniu w rolnictwie

Ministerstwo Skarbu opracowało już dwa rozporządzenia wykonawcze do wydanych ostatnio dekretów o oddłużeniu rolnictwa. Z uwagi na wielkie znaczenie tych rozporządzeń — podajemy je w streszczeniu.

Ulgi w spłacie długów w bankach państwowych.

Jak podawaliśmy, przygotowano już rozporządzenie ministra Skarbu w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta z dnia 24-go października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucyj w bankach państwowych (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94 poz.839)

Pierwsza część rozporządzenia wykonawczego Poświęcona jest Państwowemu Bankow. Rolnemu

Z dniem 31 grudnia br. uruchamia się w P. B. R. *Fundusz Oddłużenia* w wysokości 92,500 tysięcy zł., składających się z różnych *dotacyj państwowych.*

Państwowy Bank Rolny zostaje upoważniony do zastosowania wobec dłużników Banku — na rachunek Funduszu Oddłużenia, ulg następujących:

Kredyty w listach zastawnych

1) *W zakresie kredytu długoterminowego w listach zastawnych* ulgi odnosić się będą do gospodarstw kategorji A, oraz do gospodarstw powstałych z parcelacji bez względu na obszar.

a) *do umorzenia tej części* nieumorzonego kapitału pożyczek według stanu na 1 stycznia 1935 roku, która *stanowi nadwyżkę ponad 50% przyjętego przy udzielaniu pożyczki szacunku* obciążonych nieruchomości;

b) *do umorzenia według uznania P. B. R.*, całości lub części poszczególnych oraz wraz z dodatkiem administracyjnym poczynając od raty płatnej 1 października 1934 r. w stosunku do *dłużników, których gospodarstwa zostały dotknięte klęską powodzi w roku 1934;*

c) do umorzenia według uznania P. B. R. w granicach do 20% nieumorzonego kapitału, według stanu na dzień 1 stycznia 1935 r. w stosunku do dłużników, którzy przekazali listy zastawne, opiewające na złote w złocie, według parytetu 9/31 grama czystego złota na 1 zł. w złocie na poczet ceny kupna ziemi po kursie nie wyższym, niż 100 zł. za 100 zł. w złocie wyżej podanego parytetu;

d) do obniżenia oprocentowania w 4-rech ratach kolejowych amortyzacyjnych o 1½ proc. rocznie, poczynając od raty październikowej 1934 roku.

Kredyty meljoracyjne

2) *W zakresie kredytu długoterminowego w obligacjach meljoracyjnych P. B. R.:* a) do umorzenia tych części pożyczek w obligacjach meljoracyjnych wypłaconych przed dniem 1-go lipca 1932 r., co do których P. B. R. stwierdzi, że te części pożyczek zużyte były na budowę odpływów, zmeljorowanie gruntów i tp.; b) *do umorzenia części pożyczek, wypłaconych przed dniem 1 lipca 1932 r.*, które zużyte zostały na *zmeljorowanie grutów, obciążonych oprócz pożyczek meljoracyjnych i innemi pożyczkami P. B. R.; c) do umorzenia w 10% kapitału pożyczek w obligacjach meljoracyjnych, wypłaconych przed dniem 1 lipca 1932 r. e) do obniżenia oprocentowania* w 4-ch kolejnych ratach amortyzacyjnych o 1½ proc. rocznie poczynając od raty październikowej 1934 r. pożyczek w obligacjach meljoracyjnych.

Reszta ceny zakupu

3) W zakresie należności z tytułu reszty ceny kupna gruntów z majątków własnych P. B. R. — do częściowego lub całkowitego umorzenia wszelkich zaległych należności stosowania obniżenia oprocentowania oraz w poszczególnych przypadkach, częściowego umorzenia kapitału według zasad zatwierdzonych na wniosek prezesa Banku przez ministra skarbu

Kredyty krótkoterminowe

4) W zakresie kredytu krótkoterminowego do stosowania obniżenia oprocentowania oraz innych ulg i umorzeń według zasad zatwierdzonych na wniosek prezesa Banku przez ministra Skarbu.

Plany ulg będą obejmowały również sumy przeznaczone na obniżenie cen sprzedawanych przez Bank działek z parcelacji własnych majątków.

Na wniosek prezesa Banku minister Skarbu w porozumieniu z ministrem Rolnictwa i B. R. może udzielać dalszych ulg, nieprzewidzianych w omawianem rozporządzeniu.

Odroczenie terminów płatności

Państwowy Bank Rolny zostaje upoważniony: 1) do odraczania terminów płatności i rozkładania na raty zaległości, powstałych przed dniem 1 lipca 1934 r. z tytułu pożyczek w listach zastawnych jak również do konwertowania tych zaległości na dodatkowe długoterminowe amortyzacyjne pożyczki gotówkowe z okresem umorzenia nieprzekraczającym 40 lat licząc od dnia 1 stycznia 1938 r. przy oprocentowaniu 4½ proc., w stosunku rocznym; 2) do odraczania terminów płatności i rozkładania na raty zaległości powstałych przed dniem 1 lipca 1934 r. z tytułu reszty ceny sprzedaży gruntów z majątków własnych Banku, jak również do konwertowania tych zaległości na dodatkowe długoterminowe pożyczki z okresem umorzenia do 40 lat licząc od 1. I. 1938 przy oprocentowaniu 4½ proc. rocznie; 3) do odraczania terminów płatności rozkładania na raty zaległości powstałych przed dniem 1 lipca 1934 r. z tytułu kredytów udzielonych w obligacjach meljoracyjnych jak również do konwertowania tych zaległości na pożyczki z okresem do 30 lat licząc od 1. I. 1938 przy oprocentowaniu 4½ rocznie.

Kredyty Banku Gospodarstwa Krajowego

Druga część rozporządzenia poświęcona jest Bankowi Gospodarstwa Krajowego. Z dniem 31 grudnia rb. uruchamia się w B. G. K. Fundusz Oddłużenia. Wysokość jego wynosić będzie ca 40 miljonów zł z różnych dotacyj państwowych.

B. G. K. zostaje upoważniony do zastosowania wobec dłużników Banku na rachunek Funduszu następujących ul: 1) w zakresie kredytu długoterminowego: a) do umorzenia przedwojennych pożyczek włościańskich b. Polskiego Banku Krajowego we Lwowie; b) do umorzenia pożyczek udzielonych rolnikom na odbudowę zniszczeń wojennych przez b. Galicyjski Wojenny Zakład Kredytowy i b. Państwowy Bank Odbudowy: całkowitego w stosunku do gospodarstw o obszarze nie wyżej 50 ha oraz częściowego lub całkowitego przyznawanego indywidualnie w stosunku do większych gospodarstw; c) do umorzenia w poszczególnych przypadkach części lub całości odsetek zwłoki wraz z dodatkiem administracyjnym od zaległych rat kredytu długoterminowego; d) do umorzenia części lub całości poszczególnych rat wraz z dodatkiem administracyjnym poczynając od raty płatnej 1 lipca 1934 r. wstosunku do dłużników których gospodarstwa zostały dotknięte klęską powodzi w 1934 r.: 2) w zakresie kredytu krótkoterminowego — przez stosowanie obniżenia oprocentowania oraz innych ulg i umorzeń. Zasady ulg i umorzeń wyżej przewidzianych ustali na wniosek prezesa Banku minister Skarbu.

Wysokość sum przenaczonych na ulgi wyżej wymienione oznaczy minister Skarbu na podstawie przedstawionych przez prezesa Banku planów oddłużenia. Na wniosek prezesa Banku minister Skarbu może udzielać dalszych ulg nieprzewidzianych w omawianem rozporządzeniu.

B. G. K. zostaje upoważniony do odraczania i rozkładania na raty zaległości powstałych przed dniem 1 lipca 1934 r. z tytułu pożyczek w listach zastawnych jak również do konwertowania tych zaległości na dodatkowe długoterminowe amortyzacyjne pożyczki gotówkowe z okresem umorzenia do lat 40 licząc od dnia 1. 1. 1938 r. przy oprocentowaniu 4½ proc. rocznie.

Pomoc Skarbu dla instytucyj oddłużających.

Drugie rozporządzenie wykonawcze dotyczy Instytucyj oddłużających rolnictwo w myśl projektu rozporządzenia czynności dotyczące pomocy Skarbu Państwa dla tych instytucyj będą wykonywane przez Bank Akceptacyjny. Pomoc Skarbu Państwa określona w wysokości 150 milj. zł będzie przeznaczona na pokrycie strat z tytułu odsetek i kapitału poniesionych przez instytucje kredytowe na wierzytelnościach rolniczych objętych układami konwersyjnemi.

01049

ROZP. PREZYDENTA R. P. O GODZINACH HANDLU HANDEL DOZWOLONY PO GODZINIE 19-TEJ (ART. 4 DZ. U. Z 2. III. 28, POZ. 364).

W myśl art. 4 i 8 powyższego rozporządzenia po godzinie 19-tej mogą być otwarte i dokonywać sprzedaży w okresie roku oznaczonym ustawą tylko i wyłącznie budki i kioski, w których sprzedaje się do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, napoje chłodzące, słodycze i owoce, lecz nie posiada się na sprzedaż żadnych innych towarów.

Otwarcie i sprzedaż wymienionych wyżej towarów w innych sklepach, posiadających różne towary, oraz kioskach i budkach posiadających na sprzedaż jeszcze inne towary, niż wymienione jest w myśl wspomnianego rozporządzenia wzbronione po godzinie 19-tej. (Orzecz. z 28. V. 34. Nr. 1 K. 339/34).

UKŁADY KONWERSYJNE W ROLNICTWIE OBJĘŁY PONAD 100 MILJONÓW DŁUGÓW.

Wczoraj pod przewodnictwem prezesa K. Stamirowskiego odbyło się posiedzenie komitetu konwersyjnego przy Banku Akceptacyjnym, na którem rozpatrzono i zatwierdzono 1.600 układów konwersyjnych na ogólną sumę 1.800 tys. zł.

Od czasu rozpoczęcia swych czynności Bank Akceptacyjny zatwierdził 64.410 układów konwersyjnych na sumę 108,700 tys. złotych. Układy te przypadają na Bank Rolny — 24 i pół milj. złotych, Bank Gospodarstwa Krajowego 15 i pół milj. zł., Centralną Kasę Spółek Rolniczych — 17 i pół miljon. zł., Komunalne Kasy Oszczędności — 10 i pół milj. zł., Spółdzielnie Kredytowe — 10 milj. zł., Centrale Gospodarcze i Finansowe — 4 milj. złotych, reszta zaś przypada na banki handlowe.

Jeżeli chodzi o napięcie terytorjalne akcji konwersyjnej, to najwięcej układów zawarto w województwie poznańskiem, warszawskiem i lubelskiem.

Należy zauważyć, że Bank Rolny, Centralna Kasa Spółek Rolniczych, K. K. O. i spółdzielnie kredytowe przeważnie konwertują zadłużenia małorolnych, natomiast Bank Gospodarstwa Krajowego oraz banki akcyjne obejmują większą własność.

5-PROCENTOWA RENTA WIECZYSTA.

Wczoraj ogłoszone zostało i weszło w życie rozporządzenie Prezydenta o wypuszczeniu 5 proc. renty wieczystej. Minister skarbu upoważniony jest do wypuszczenia w serjach 5 proc. renty wieczystej. Ogólna suma renty nie może przekroczyć 200 miljonów złotych.

W rencie tej mogą być lokowane fundusze instytucyj i osób prawnych prawa publicznego, wskazanych przez ministra skarbu. Renta wieczysta zabezpieczona jest całym ruchomym i nieruchomym majątkiem państwa.

Wszystkie inne warunki emisji, a więc wysokość odcinków terminy wypuszczenia poszczególnych serji, terminy płatności odsetek, warunki dokonywania wpłat należności za obligacje oraz terminy wydawania renty wieczystej ustali minister skarbu.

Podobno pierwsza serja obligacji renty wieczystej ma być wypuszczona na sumę 30 miljonów zł. W obligacjach renty prawdopodobnie będą lokować swe fundusze m. in. instytucje ubezpieczeń społecznych, które obecnie rozporządzają znacznemi rezerwami gotówkowemi. Do lokowania gotówki w rencie wieczystej mają być pociągnięte również prywatne instytucje ubezpieczeniowe.

O USTALENIU NAZW MIEJSCOWOŚCI I O NUMERACJI NIERUCHOMOŚCI.

Z dniem ogłoszenia weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej pod powyższą nazwą z dnia 24. X. 1934 r., uchylające wszelkie obowiązujące przepisy w tych sprawach, za wyjątkiem art. 45 ustawy z 23. III. 33 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego.

Rozporządzenie to ustanawia przy Ministrze Spraw Wewnętrznych Komisję Ustalania Nazw Miejscowości jako organ opinjodawczy, a także czasowe komisje regjonalne, które Minister Spraw Wewnętrznych może powoływać w celu przygotowywania materjału dla obrad Komisji, zadaniem której będzie uregulowanie nazw miejscowości zamieszkanych (samoistne osiedla) i niezamieszkanych. Urzędowe nazwy miejscowości wraz z ich pisownią, które jedynie wolno będzie używać w stosunkach publicznych, ustala i zmienia Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzeń ogłaszanych w Monitorze Polskim, przyczem pierwsze rozporządzenia, mające obejmować nazwy miejscowości na obszarze conajmniej jednego województwa ogłoszone będą w urzędowej części „Wykazu Miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej" wydanego przez Główny Urząd Statystyczny.

Pozatem omawiane rozporządzenie nakłada na zarządy miejskie obowiązek utrzymywania tabliczek z nazwami ulic i placów na każdym narożniku oraz zobowiązuje organy zarządzające związków samorządowych do oznaczenia numerem porządkowym każdej nieruchomości, zarówno zabudowanej, jak i przeznaczonej pod zabudowę wedle prawomocnego planu. Szczegółowe przepisy i zasady numeracji wyda Minister Spraw Wewnętrznych, zaś kary za wykroczenia przeciwko tym przepisom przewidują areszt do miesiąca lub grzywny do 1.000 zł. oraz 300 zł. nakładanych w drodze administracyjnej.

O NIEKTÓRYCH PRZESTĘPSTWACH PRZECIWKO BEZPIECZEŃSTWU PAŃSTWA.

Weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. X. 34 r. (Dz. U. 94/34, poz. 851) pod powyższym tytułem, uchylające dotychczasowe zasadnicze rozporządzenie z dnia 16. II. 1928 r. o karach za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu (Dz. U. 18, poz. 160), które zawiera przepisy materjalne, procesowe oraz przejściowe.

Na podkreślenie zasługuje kilka momentów. W zależności od rodzaju i rozmiarów przestępstwa wymierzone będą różne kary sądowe do kary śmierci włącznie.

Określenie tajemnicy państwowej i informacji wojskowej, których zdradzenie pociąga za sobą skutki karne, zawiera art. 9, jak niżej:

Art. 9. § 1. Tajemnicę państwową stanowią wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty, które z powodu ich treści lub jakości należy ze względu na dobro Państwa Polskiego zachować w tajemnicy przed rządem państwa obcego, choćby nawet zarządzenia, normujące czynności służbowe, nie uznawały ich za tajne, albo choćby zachowanie ich w tajemnicy przed pewnem gronem osób było niemożliwe.

§ 2. Informację wojskową stanowią wiadomości dokumenty lub inne przedmioty, które, nie będąc tajemnicą państwową, dotyczą jednak wojskowej obrony Państwa lub jego sił zbrojnych.

§ 3. Przez rząd państwa obcego rozumieć należy także osoby, działające w interesie tego rządu.

Postępowania wznowione w sprawie, rozpoznanej na podstawie przepisów dotychczasowych, toczy się na podstawie przepisów tego nowego rozporządzenia.

Między innemi rozporządzenie ustala, że kto wykracza przeciwko przepisom o meldowaniu osób w obszarze warownym lub w rejonie umocnionym podlega karze aresztu do 3-ch miesięcy i grzywny do 3000 złotych, albo jednej z tych kar.